

metama, ja Jakobbit temma Sullaseks;
ja piddid tammale teada wima, et Ja-
kob siitsadik kui Wodras Labani jures
ellanud ja tännini senna wiwinud, agga
nüüd taggasi tullemas olleks, ja paljo
Härgi ja Eeslid, ja Puddo-Lojusid,
ka Sullasid ja Ümmardajaid temmaga;
ja ta lasseks omma Issandalt Esawilt
sedda palluda, et ta Armo woiks ta
Melest leida.

§. 209. Need Kärsud Kälsid seäl, ja
tullid jälle taggasi Jakobbi jure ja ütlesid:
Meie saime so Wenna Esawi jure,
ja temma tulles so wasto ja nelli adda
Meest temmaga. Mi wäggewaks ja
rikkaks olli Esaw sanud se Uja sees, kui
Jakob ärra olli olnud. Kui Jakob sedda
kuis, siis kartis ta wäga ja temmal
oll. Kirtsos Kä. Ta jagas keik omma
Mehwas, ja ommad Puddo-Lojusid,
ja

ja ommad Weiksed ja Kammelid kahhe
Jänse, ja satis lggauht Jäggo isse
Eed minnema, ja ütles: Kui Esaw
tulles se ühhe Hulga peäle, ja lööb sedda
mahha, siis woib ommeti se teine Hulk,
ehk Jäggo, mis üllejääb, ärrapeälda.

§. 210. Agga se keigeparras Nou olli
se, et Jakob ennast Palwega allandas
Jammala ette, kes temma Kaitaja ikka
olli olnud, ja omma Taewa Eda-Wäe
Hulga läbbi (§. 207.) weel keik Kurja
temmast wois ärrakeelda. Ta lugges
nenda: Oh Jehowa! — minna ei olle
misdagi arwata keikide Heateggemiste
wasto, ja keige se Truusse wasto, mis
sa minnule omma Sullasele olled teinud!
sest omma palia Keppiga ollen ma ülle
Jordani-Jõe läinud senna, minnes; ja
nüüd (taggasi-tulles) ollen ma kahheks
sureks Hulgaks sanud. Oh! peästa
mind